

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander (Hiszpania) w dniu 23 marca 2016 r. – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A./ Fernando Quintano Ujeta i María Isabel Sánchez García.

(Sprawa C-167/16)

(2016/C 200/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Strona pozwana: Fernando Quintano Ujeta i María Isabel Sánchez García

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, można pogodzić z tym, że uznanie za nieuczciwy warunku dotyczącego natychmiastowej wymagalności, stanowiącego podstawę postępowania egzekucyjnego, nie wywołuje żadnej konsekwencji w postępowaniu sądowym, w którym zostało to ujawnione?
- 2) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG można pogodzić z wykładnią, która uzależnia skutki uznania za nieuczciwy warunku dotyczącego natychmiastowej wymagalności od konkretnych cech postępowań, na które może zdecydować się przedsiębiorca?
- 3) Czy jest zgodna z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG wykładnia, w myśl której – mimo iż uprzednio ustalony w umowie długoterminowej warunek dopuszcza natychmiastową wymagalność z powodu niewykonania umowy niebędącego poważnym i stawia konsumenta w gorszej sytuacji niż wynikająca z krajowego przepisu dyspozytywnego – warunek ten nie jest nieważny wyłącznie dlatego, że w krajowym prawie procesowym istnieje przepis o charakterze korygującym, który ma zastosowanie tylko w konkretnym postępowaniu wybranym przez przedsiębiorcę i tylko w razie zaistnienia określonych przesłanek?
- 4) Czy art. 693 ust. 3 LEC⁽²⁾ jest odpowiednim i skutecznym środkiem zaradczym, pozwalającym konsumentowi zarządzić skutkom nieuczciwej klauzuli dotyczącej natychmiastowej wymagalności, biorąc pod uwagę, że powinien on zapłacić odsetki i koszty?
- 5) Czy krajowa ustawa procesowa przyznająca konsumentowi prawa, na które może powołać się on w szczególnie usprawnionym postępowaniu, które przedsiębiorca może wybrać spośród innych możliwych postępowań, w których takie prawa nie są przewidziane, przestrzega zasady skuteczności dyrektywy 93/13/EWG i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽³⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 15, t. 2, s. 288

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (kodeks postępowania cywilnego)

⁽³⁾ Dz.U. C 364, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Sofija (Bułgaria) w dniu 24 marca 2016 r. – postępowanie karne przeciwko Trajanowi Beszkowowi

(Sprawa C-171/16)

(2016/C 200/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Sofija

Strona w postępowaniu głównym

Trajan Beszkow

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować pojęcie „nowego postępowania karnego”, zawarte w decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej; czy to postępowanie musi być związane z ustaleniem ponoszenia winy za popełnione przestępstwo czy też dopuszczalne jest, aby chodziło o postępowanie, w ramach którego zgodnie z krajowym prawodawstwem drugiego państwa członkowskiego wymierzona uprzednio na mocy orzeczenia sądu kara powinna absorbować inną sankcję lub być z nią połączona, lub odpowiednio należy orzec o jej odrębnym odbyciu?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 w związku z motywem 13 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on krajowe uregulowanie prawne, w którym przewidziano, że procedura – niezbędna przy uwzględnieniu uprzedniego wyroku wydanego w innym państwie członkowskim – nie może zostać wszczęta przez skazanego, a jedynie przez państwo członkowskie, w którym wydano uprzedni wyrok, lub odpowiednio przez państwo członkowskie, w którym prowadzone jest nowe postępowanie karne?
- 3) Czy art. 3 ust. 3 decyzji ramowej 2008/675/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo prowadzące nowe postępowanie karne zmieniło sposób wykonania kary wymierzonej w państwie członkowskim, w którym wydano uprzedni wyrok, w tym także w wypadkach, w których zgodnie z krajowym prawodawstwem drugiego państwa członkowskiego wymierzona w uprzednim orzeczeniu sądu kara powinna absorbować inną sankcję lub być z nią połączona, lub odpowiednio należy orzec o jej odrębnym odbyciu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 29 marca 2016 r. – Biedrība „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas
Autoru apvienība”/Konkurences padome**

(Sprawa C-177/16)

(2016/C 200/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji: Biedrība „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība”

Strona pozwana w pierwszej instancji: Konkurences padome

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 102 [akapit drugi] lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ma zastosowanie w sporze dotyczącym stawek cenowych ustalonych przez krajową organizację zarządzania prawami autorskimi, w sytuacji gdy wspomniana organizacja pobiera także wynagrodzenia za utwory zagranicznych twórców i ustalone stawki mogą zniechęcić do wykorzystania tych utworów w danym państwie członkowskim?
- 2) Czy w celu ustalenia zakresu pojęcia niesłusznych cen zastosowanego w art. 102 [akapit drugi] lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w dziedzinie zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi jest właściwe i wystarczające, i w jakich wypadkach, dokonanie porównania między cenami (stawkami cenowymi) na rozpatrywanym rynku a cenami (stawkami cenowymi) na graniczących z nim rynkach?